

- Rådets forordning 1192/69 af 26. juni 1969 om fælles regler for normalisering af jernbanernes regnskaber.
- Rådets forordning 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for transportsektoren.

Om sigtet med og indholdet af de nævnte forordninger, der alle er udstedt med henvisning til rådsbeslutningen af 13. maj 1965, skal bemærkes:

1191/69 tager sigte på en konkurrenceudjævning mellem de forskellige transportmidler, herunder en afskaffelse af de forskelle, der består i, at visse transportmidler af hensyn til samfundets trafikbetjening er pålagt særlige forpligtelser, som ikke påhviler andre transportmidler. En afskaffelse af disse forskelle kan enten bestå i en egentlig ophævelse af de offentlige pligter eller ydelse af kompensationer for de økonomiske byrder, hvis forpligtelserne opretholdes.

De forpligtelser, der omhandles i 1191/69 er *driftspligt*, hvorved forstås foretagendets forpligtelse til på sine strækninger at sikre en trafikbetjening, der opfylder fastsatte normer for kontinuitet, regelmæssighed og kapacitet, *befordringspligt*, hvorved forstås foretagendets forpligtelse til at udføre alle person- og godsbefordringer mod bestemte befordringsvederlag og -takster, og *tarifpligt*, hvorved forstås foretagendets forpligtelse til at anvende af myndighederne fastsatte eller godkendte — og med virksomhedens forretningsmæssige interesser uforenelige — takster. Hertil kommer de under 1107/70 omhandlede tarifpligter.

1192/69 har som hovedformål at fjerne de byrder eller fordele, som staterne pålægger henholdsvis indrømmer jernbanerne og som kan føre til en fordrejning af konkurrenceforholdene overfor vej- og vandvejstrafikken. Forordningen opregner 15 forskellige kategorier af byrder og fordele, som kan gøres til genstand for en finansiell udligning (regnskabsnormalisering).

1107/70 omhandler støtteforanstaltninger til jernbane-, vej- og vandvejstrafikken.

Ifølge Romtraktatens artikel 77 er støtteforanstaltninger, der udgør godtgørelse for forpligtelser, der følger med begrebet offentlig serviceorgan, forenelige med traktaten. Forannævnte forordninger 1191/69 og 1192/69 har fastsat regler for kompensationsbetalinger for offentlige forpligtelser henholdsvis udligningsbetalinger som følge af regnskabsnormaliseringer.

1107/70 bestemmer i hvilke tilfælde der derudover kan ydes et trafikforetagende støtte som offentligt serviceorgan, og nævner f. eks. støtte til foretagender, der i modsætning til andre er belastet med udgifter til de af dem benyttede trafikveje (infrastruktur) og kompensationer for tarifpligter, der ikke indeholdes i 1191/69.

I relation til forannævnte rådsforordning 1191/69, hvorefter jernbanerne for deres skinnebårne trafik kan ansøge de kompetente myndigheder om ophævelse af de i forordningen omhandlede offentlige forpligtelser, og — hvis ophævelse afslås — kan kræve kompensation for de byrder, der opstår ved opretholdelse af forpligtelserne, skal bemærkes:

DSB er i henhold til gældende lovgivning og sædvane for såvel person- som godsbefordring undergivet de i forordning 1191/69 omhandlede offentlige forpligtelser. Ophævelse af eller ændringer i disse forpligtelser kræver således lovgivningsmagtens medvirken. Under hensyn til det nødvendige i under de nuværende samfundsforhold og den påregnelige udvikling at sikre samfundet en ti fredsstillende kollektiv trafikbetjening, jfr. artikel 3, § 2 a), b) og c) i forordning 1191/69, har ministeren for offentlige arbejder besluttet, at han ikke i folketinget vil fremsætte lovforslag om ophævelse af eller indskrænkning i disse forpligtelser.

Under henvisning til, at DSB er en statsvirksomhed, hvis budget og regnskab er integreret i statens bevillingssystem, er der ikke i selve finansloven optaget særlige kompensationsbeløb, idet man finder det rimeligst ikke at ændre nuværende form for budgettering og regnskabsføring, men betragte de i forordningerne omhandlede kompensationsbeløb som indeholdt i den i finansloven optagne samlede bevilling til DSB.

DSB har dog foretaget beregninger over, hvorledes det økonomiske resultat ser ud, når der tages hensyn til de kompensationer for offentlige pligter og de regnskabsnormaliseringer